

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka CXI.

Vydána dne 10. října 1919.

Obsah: (Čís. 531.—540.) 531. Nařízení o zrušení osvědčení pro dopravu pytlů. — 532. Nařízení o titulu konceptních praktikantů ve službě poštovní. — 533. Zákon, jímž se zavádí všeobecná daň nápojová. — 534. Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 27. června 1919, č. 372 Sb. z. a n., o úpravě služebních poměrů kvalifikovaných soudních sluhů a podúředníků. — 535. Vyhláška o počátku činnosti pozemkového úřadu. — 536. Zákon, jímž se upravují hmotné poměry cestmistrů, ustanovených při okresních silničních výborech na Moravě a ve Slezsku. — 537. Nařízení, kterým odkládá se všeobecné sestavení nových seznamů nucených správců. — 538. Nařízení, kterým se mění obvody některých advokátních komor na Slovensku. — 539. Nařízení o správě Košicko-Bohumínské dráhy. — 540. Nařízení, kterým se zrušuje nařízení ze dne 12. května 1919, č. 240 Sb. z. a n., o obmezeném přijímání jedno- a dvoupokornových bankovek.

Čís. 531.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 1. října 1919

o zrušení osvědčení pro dopravu pytlů.

Dle zmocňovacího zákona ze dne 24. července 1917, čís. 307 ř. z., a uherského čl. zákona LXIII z r. 1912 a L z r. 1914, se nařizuje:

§ 1.

Pytle budtež pro dopravu drahou, poštou i po nápravě přijímány bez dopravních osvědčení. Odchylné ustanovení § 3 nařízení Národního výboru československého ze dne 9. listopadu 1918, čís. 34 Sb. z. a n., se zrušuje.

§ 2.

Nařízení toto působí ode dne vyhlášení; jeho provedením pověřují se ministerstva železnic a pošt a telegrafů ve shodě se současnými ministerstvy.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.	Staněk v. r.
Klofáč v. r.	Hampl v. r.
Dr. Heidler v. r.	Švehla v. r.
Dr. Horáček v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Habrman v. r.	Dr. Winter v. r.
Prášek v. r.	Dr. Franke v. r.

Čís. 532.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 1. října 1919

o titulu konceptních praktikantů ve službě poštovní.

§ 1.

Praktikanti (čekatelé na úřednická místa) ve smyslu čl. II: služební pragmatiky (zák. ze

dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z.), kteří byli přijati do přípravné služby konceptní u poštovních a telegrafních ředitelství a náležejí do skupiny A v § 52 služební pragmatiky vytčené, požívají titulu „poštovní koncipient“.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provéstí je přísluší ministru pošt a telegrafů.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.	Staněk v. r.
Klofáč v. r.	Prášek v. r.
Dr. Heidler v. r.	Švehla v. r.
Dr. Horáček v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Habrman v. r.	Dr. Winter v. r.
Hampl v. r.	Dr. Franke v. r.

Čís. 533.

Zákon ze dne 25. září 1919,

jímž se zavádí všeobecná daň nápojová.

I.

Všeobecná ustanovení.

§ 1.

Všeobecná daň nápojová platí se z jednoho litru:

1. vína, moštu a jiných šťav z hroznů částkou 40 h,
2. vína, moštu a vůbec šťav z jiného ovoce částkou 20 h,
3. limonád částkou 12 h,
4. minerálních vod částkou 8 h,
5. sodových vod částkou 8 h.

§ 2.

Medovina, víno sladké a jiné nápoje vínu podobné, jakož i polovina, zdaňují a řídí se po rozumu tohoto zákona podle stejných ustanovení.

vení, jako víno z hroznů; taktéž i jiné nápoje, ostatním v § 1 uvedeným druhům podobné, zdáňují a řídí se podle stejných ustanovení jako příslušné druhy.

§ 3.

Vino z matolin a z kvasnic, jež vyrabitel určí a též použije pro domácí svoji spotřebu, a nápoje, které cestující dopravuje z ciziny pro osobní spotřebu a v množství stanoveném ve vykonávacím nařízení, jsou této daně prosty.

§ 4.

Okolnost, zdali lze nápojův uvedených užítí bez další přípravy, či teprve zředěných anebo jinak připravovaných, a zdali se nápojů těch užívá k pití neb účelu jinému, je pro povinnost k zaplacení daně bez významu.

Daň se vyměřuje z množství nápoje v době splatnosti včetně všech přísad, pokud se jimi podstata nápojů nemění.

Pozdější rozmnožování považuje se za výrobu a podléhá pravidlům, stanoveným pro výrobu; ředění nápojů již zdaněných, koná-li se buď v živnostech výčepních na zakázku a pro okamžitou spotřebu hosta, neb pro domácí spotřebu, nepokládá se za rozmnožování zdanitelné.

§ 5.

Kterak se daň má zapraviti, stanoví vykonávací nařízení.

§ 6.

Práva a povinnosti, plynoucí z tohoto zákona, platí samostatně pro každou jednotlivou domácnost a každý jednotlivý živnostenský podnik toho, na koho se vztahují ustanovení tohoto zákona. K živnostenskému podniku se počítají veškeré prostory, v nichž se živnost provozuje, včetně oněch, kterých se užívá za skladiště nápojů.

§ 7.

Nezapravené berní částky budte vymáhány způsobem, jaký jest ustanoven pro vymáhání zadržených přímých daní.

O promlčení všeobecné daně nápojové platí ustanovení zákona ze dne 18. března 1878, č. 31 ř. z.

II.

Zvláštní ustanovení o nápojích, vyjmenovaných v § 1, č. 1 a č. 2.

§ 8.

I. Obchod nápoji, vyjmenovanými v § 1, č. 1 a č. 2, provozovaný výlučně ve velkém, t. j. prodej v množství nejméně 40 litrů u jednotlivých, v zákoně vyznačených druhů najednou a jednotlivému odběrateli, jakož i jakýkoliv jiný

odbyt ve stejném množství a taktéž i výroba ve velkém, t. j. výroba spojená s vyličeným obchodem ve velkém, nezdaňuje se zásadně tak dlouho, dokud jsou tyto podniky od výčepu, neb od obchodu v malém, místně naprosto odděleny, a když finanční úřad podnikateli výroby, neb obchodu ve velkém, na příslušné oznámení potvrdil, že předpokládané podmínky jsou splněny.

II. Daň platiti jest povinen:

1. kdo nápoje uvedené po živnostensku čepuje, neb prodává v malém, t. j. ve množství menším než 40 litrů u jednotlivého druhu a jednotlivému odběrateli;

2. kdo, mimo případy spadající pod ustanovení odst. I. a II. č. 1 tohoto paragrafu, tyto nápoje buď z obchodu ve velkém na sebe převádí, nebo z ciziny dopravuje;

3. kdo nápoje uvedené vyrábí pro spotřebu vlastní, přesahuje-li výroba určité množství, ve vykonávacím nařízení stanovené.

III. Pro nápoje, kterých se použije při výrobě jiných nápojů, podléhajících tomuto zákonu, povolí finanční úřad osvobození od daně podle podmínek, jak je stanoví vykonávací nařízení.

§ 9.

Daň se zapravuje:

1. v případě § 8, II., č. 1:

a) z veškerého množství do živnosti dopraveného;

b) je-li výčep nebo obchod v malém spojen s výrobou, z vyrobeného množství, pokud je způsobilé k požívání;

2. v případě § 8, II., č. 2, z množství, které bylo převzato, nebo z ciziny dopraveno;

3. v případě § 8, II., č. 3, z vyrobeného množství, pokud je způsobilé k požívání.

§ 10.

Povinnost k zaplacení daně vzniká:

1. u výrobce nápojův — ukončením výroby,
2. u výčepníka a obchodníka těmito nápoji — dopravením do živnostenského podniku,
3. u jiných — převzetím nápojův, a při osobní dopravě z ciziny dopravením přes hranice.

Daň je splatná v případech odstavce 1. a 2. nejpozději příštího všedního dne, rozhodně však dříve, než nápoji se užije k dalšímu odbytu nebo k spotřebě, a v případech odst. 3. před převzetím nápojův a při osobní dopravě z ciziny před vypravením nápojů z úředního celního řízení.

§ 11.

Ministr financí jest zmocněn, podle ustanovení vykonávacího nařízení povolit výrobcům ve velkém a obchodníkům ve velkém, aby za

smluvený paušál směli uživati nápojů ze svých zásob pro potřebu vlastní a svých zřízencův uvnitř svého podniku, dále v jednotlivém množství pod 40 l pro obvyklé obchodní vzorky, dary a odměny i mimo podnik.

Ministr jest též zmocněn, povolit kočujícím a dopravním podnikům, aby za smluvený paušál provozovaly výčep jako vedlejší živnost.

§ 12.

Vznikne-li pro přestěhování nebo zánik živnostenského podniku nebo zřízení odboček potřeba, již zdaněné nápoje přenést do jiného podniku, ve kterém by podle § 8, II., č. 1, podléhaly opětnému zdanění, promine finanční úřad za podmínek, stanovených ve vykonávacím nařízení, opětné zdanění.

§ 13.

Podle ustanovení vykonávacího nařízení je povinen ohlašovati finančnímu úřadu:

1. výrobce: postup výroby,
2. výčepník neb obchodník v malém: nápoje do živnosti dopravené,
3. obchodník ve velkém: nápoje, které odevzdal příjemci jinak, nežli prostřednictvím veřejného dopravního podniku.

§ 14.

Obchodník ve velkém jest povinen, každý jednotlivý odbyt nápojů, pokud na odbyt ten nevztahuje se placení paušálu podle ustanovení § 11, vyznačiti ve svých obchodních knihách, anebo zápisech, tak, aby z nich byly patrnými den odbytu, druh a množství zboží, jméno a bydliště odběratelovo.

§ 15.

Obchodník ve velkém jest povinen, o nápojích, které odevzdal příjemci jinak, nežli prostřednictvím veřejného dopravního podniku, vydati stvrzenku podle ustanovení vykonávacího nařízení.

§ 16.

Živnostníkům, kteří bez vážné újmy majetkové nemohou místně oddělit obchod ve velkém od obchodu v malém, může finanční úřad za podmínek, stanovených ve vykonávacím nařízení, povolit, aby provozovali podniky obojího druhu bez místního oddělení (§ 8, I.), aniž ztratí výhodu, vyhrazenou pro obchod ve velkém.

III.

Zvláštní ustanovení o nápojích, vyjmenovaných v § 1, č. 3, 4 a 5.

§ 17.

Daň z limonád, minerálních a sodových vod je povinen platiti:

1. kdo je po živnostensku pro další prodej vyrábí, nebo

2. kdo je vyrábí pro vlastní potřebu, přesahuje-li tato výroba množství, stanovené ve vykonávacím nařízení, nebo

3. kdo je dopravuje z ciziny.

U přírodních minerálních vod považuje se za výrobu plnění do lahví, při čemž se lahvemi rozumějí veškeré nádoby, v nichž se nápoje uvádějí do obchodu.

§ 18.

Povinnost k zaplacení daně vzniká prodejem anebo jakýmkoliv jiným odbytem hoto- vých výrobků z výroby, a u cizozemských výrobků jejich dopravením přes hranice.

Daň je splatna nejpozději před prodejem, jiným odbytem nebo vypravením nápojů z úředního celního řízení.

Daň se vyměřuje z množství prodaného, nebo jinak odbytého, nebo z ciziny dopraveného.

§ 19.

Osoby, uvedené v § 17, jsou povinny, konati o výrobě a odbytu nápojů zápisy podle ustanovení vykonávacího nařízení.

Dále jsou tyto osoby povinny, každému jednotlivému odběrateli množství většího, nežli 10 litrů, vydati podle způsobu, stanoveného ve vykonávacím nařízení, stvrzenku, že tyto nápoje jsou zdaněny.

Stejná povinnost uložena je podnikatelům obchodních skladův ohledně množství nápojů, do skladu převzatého, a dále vydaného.

Příjemce nápojů je povinen, žádati od dodavatele, by spolu s nápoji, podléhajícími dani, byla mu vydána stvrzenka podle odstavce 2. neb 3. o tom, že nápoje jsou zdaněny; obdrží-li nápoje beze stvrzenky, je povinen ohlásiti to neprodleně finančnímu úřadu.

§ 20.

Ministr financí jest zmocněn, povolit osvobození od daně pro minerální vody, které se podávají v lázeňských mjstech hostům v otevřených nádobách zdarma, nebo za pouhý režijní příspěvek, nebo které podnikatel rozdává zdarma svým zaměstnancům nebo k léčebným a vědeckým účelům.

IV.

Důchodkový dozor.

§ 21.

Kdo po živnostensku vyrábí nebo prodává nápoje podrobené tomuto zákonu, je povinen, tento podnik, jakož i každou pozdější změnu ohlásiti finančnímu úřadu podle ustanovení vykonávacího nařízení.

Dále jest povinen, označiti podnik zvenčí jako výrobu, prodejnu, neb skladiště těchto nápojů.

§ 22.

Veškeré podniky, v nichž se po živnostensku vyrábějí, prodávají neb ukládají nápoje, podrobené tomuto zákonu, podléhají důchodkovému dozoru.

Zřízení, pověřeni tímto dozorem, jsou oprávněni ve dne kdykoliv a v jinou dobu, je-li podnik v činnosti, do podniku a místnosti s ním spojených vstupovati, tam po dobu úředního jednání prodlévati, zjišťovati zásoby nápojů, podléhajících tomuto zákonu, prohlížeti nařízené zápisy, účty a dopravní listiny a i., pokud tyto pomůcky sloužiti mohou jako doklady pro tyto nápoje, činiti z nich výpisy a na stvrzenku je odebrati.

§ 23.

Osoby a podniky, které vyrábějí nebo prodávají nápoje, podrobené dani, k nimž však ustanovení § 22 se nevztahuje, podléhají důchodkovému dozoru podle ustanovení celního a monopolního řádu a důchodkového trestního zákona.

§ 24.

Finanční úřad jest oprávněn, má-li odůvodněnou domněnku, že předcházející ustanovení k zajištění daně nepostačují, jednotlivé výrobce nápojů, vyjmenovaných v § 1, č. 1—5, a obchodníky v malém s nápoji, vyjmenovanými v § 1, č. 1 a 2, dáti podle nařízení pod zosířený důchodkový dozor, záležející v tom, že jmenovaným se uloží za povinnost, hlásiti předem zahájení a ukončení výroby, způsob uložení výrobkův a dopravy nápojů do živnosti a konati podrobné zápisy o výrobě, o příjmu a vydání nápojů.

§ 25.

Veřejné dopravní podniky jsou povinny, podle ustanovení vykonávacího nařízení dodávati finančnímu úřadu výkazy o dopravě nápojů, podléhajících tomuto zákonu.

V.

Ustanovení trestní.

§ 26.

Přestupky tohoto zákona se stíhají podle důchodkového trestního zákona se změnami, stanovenými v tomto zákoně.

§ 27.

Ustanovení důchodkového trestního zákona o nejvyšší výměře peněžitých trestů platí jen tehdy, když místo peněžitého trestu, převyšujícího tuto výměru, uloží se trest vězení.

§ 28.

Kdo buď vůbec nevyhoví ustanovením tohoto zákona o povinných záznamech, nebo záznamy ty koná nesprávně, nebo neúplně, nebo kdo neučiní povinného ohlášení, pokutuje se i tehdy, nebyla-li daň zkrácena, částkou od 20 K do 1000 K.

§ 29.

Stejně se pokutují zřízení dopravních podniků, kteří v mezích své působnosti opomenuli podati výkazy, uložené těmto podnikům, podle § 25, nebo je podali v podstatných bodech neúplně, nebo nesprávně, nebo kteří porušením svých povinností zmařili tyto výkazy zcela nebo z části.

§ 30.

Nápoje tomuto zákonu podléhající, které jsou uloženy jinde, nežli v místnostech ohlášených podnikatelem podle § 21, nebo jejichž zdánění se nařízeným způsobem neprokáže, mohou u osob, vytčených v § 21, pronášeny býti finančním úřadem za propadlé, bez ohledu na to, komu patří, a zdali se proti určité osobě zavede trestní řízení.

Zřízenec, pověřený důchodkovým dozorem, jest oprávněn, jsou-li zde podmínky odst. 1., postarati se na útraty podnikatelovy o bezpečné uschování nápojův až do rozhodnutí povolání úřadu.

Totéž platí o nápojích, jejichž ohlášení a zdánění bylo opomenuto od osob, vytčených v § 8, II., č. 3 a v § 17, č. 2.

§ 31.

Nejmenší výměra peněžitých trestů nebo částek, na jejichž složení se podle důchodkového trestního zákona povoluje upuštění od právního řízení, stanoví se částkou K 100.—, byla-li zkrácena daň, a jinak částkou K 20.—.

§ 32.

Obchodník ve velkém (§§ 8, I. a 16), který z nezdaněných nápojů vydá mimo případy, spadající pod ustanovení § 11, množství menší, nežli 40 l, dopouští se těžkého důchodkového přestupku, při čemž se za zkrácenou daň počítá daň vypadající na vydané množství.

Nejmenší výměra trestův uložených za tento těžký důchodkový přestupek, anebo částky za upuštění od právního řízení, činí 1000 K.

V případech, kde se podle důchodkového trestního zákona uloží jako zosíření trest vězení, nelze uložený trest zmírniti pod zákonnou nejmenší sazbu.

Bylo-li zjištěno, že obchodník ve velkém se dopouštěl zmíněných přestupků častěji, zjistí finanční úřad veškeré nezdaněné zásoby, prohlásí, že ráz obchodu ve velkém byl těmito pře-

stupky porušen, a předepíše ze zjištěných zásob daň.

Pro obchod ten platí nadále důsledek, vyplývající z ustanovení § 8, II., č. 1, a § 9, č. 1, na tak dlouho, dokud podnikatel neučiní nového ohlášení podle § 8, I., a § 21 a nezjedná si, je-li třeba, opětného povolení podle § 16. Stíhání podle trestního důchodkového zákona zůstává tímto předepsáním daně nedotčeno.

VI.

Ustanovení, jak se daň vybírá v místech prohlášených za uzavřená (s potravní daní na čáře).

§ 33.

Z nápojův, uvedených v § 1, č. 1 a 2, vybírá se daň — podle sazeb, stanovených tímto zákonem — na čáře; nápoje, které jsou určeny pro svobodná skladiště, zřízená podle zvláštního povolení ministerstva financí vnitř potravní čáry, jsou za podmínek, pro tato skladiště podle zvláštních ustanovení platných, od daně osvobozeny.

§ 34.

Z nápojů, které byly vyrobeny vnitř místa prohlášeného za uzavřené, vybírá se daň podle ustanovení tohoto zákona.

VII.

Ustanovení o dodatečném zdanění zásob.

§ 35.

Nápoje, podléhající dani podle tohoto zákona, mimo ony, které v den, kdy zákon tento nabyl účinnosti, jsou v držení obchodů ve velkém (§ 8, I. a § 16), svobodných skladišť (§ 33) anebo veřejných dopravních podniků, povinen je vlastník nebo dočasný držitel u finančního úřadu ohlásiti a je dodatečně zdaniti.

§ 36.

Osvobozeny od dodatečného zdanění jsou zásoby, z nichž daň u každého druhu zvlášť (§ 1) nečiní více než 10 K.

§ 37.

Při nápojích, uvedených v § 1, č. 1 a č. 2, smí býti sražena spotřební daň, která z nich podle pravidel dosud platných podle tarifu byla zapravena.

VIII.

Ustanovení závěrečná.

§ 38.

Dnem, kdy zákon tento nabyl účinnosti, pozbývají platnosti dosavadní ustanovení, tý-

kající se státních daní z předmětů vyjmenovaných v § 1, č. 1 a č. 2.

Současně pozbývají platnosti smlouvy pachtovní a smlouvy o vyrovnání, ujednané o dani z vína, vinného a ovocného moštu.

§ 39.

Zemské neb obecní přírážky, vybírané dosud k dani z nápojův, uvedených v § 1, č. 1 a č. 2, lze vybírat každou až do výše 25% státní daně.

§ 40.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1920.

§ 41.

Ministru financí se ukládá, by tento zákon provedl, a to ohledně § 25 v dohodě s ministrem železnic, s ministrem pošt a telegrafův a s ministrem obchodu.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Horáček v. r.

Čís. 534.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 1. října 1919,

jmž se provádí zákon ze dne 27. června 1919, č. 372 Sb. z. a n., o úpravě služebních poměrů kvalifikovaných soudních sluhů a podúředníků.

§ 1.

Ustanovení čl. I. zákona ze dne 27. června 1919, čís. 372 Sb. z. a n., týká se soudních sluhů a podúředníků, kteří jsouce takovými zaměstnanci v den účinnosti zákona, t. j. dne 1. června 1919 vykonali do 31. prosince 1918 včetně alespoň s dobrým prospěchem buď:

- a) I. zkoušku kancelářskou a zkoušku knihovní,
- b) I. zkoušku kancelářskou a zkoušku pro konceptní pomocníky,
- c) II. zkoušku kancelářskou.

§ 2.

Ti, kteří vyhovující předpisům § 1 vykazují dne 1. června 1919 ode dne výkonu poslední zkoušky, tedy zkoušky knihovní, zkoušky pro konceptní pomocníky, II. zkoušky kancelářské, nejméně 4, avšak méně než 10 let služby, jmenují se kancelisty XI. hodnostní třídy, nejméně 10 avšak méně než 17 let služby, jmenují se kancelářskými oficiály X. hodnostní třídy, nejméně 17 nebo více let služby, jmenují se vrchními kancelářskými oficiály IX. hodnostní třídy.